

HATÁRTALANUL!

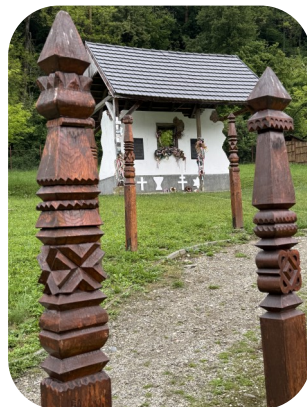
„AZ ÉN ERDÉLYEM 2025 MÁJUSÁBAN”

Kirándulásunk során az időjárás nem volt a legjobb barátunk. Esőkabátokkal és meleg ruhával felszerelve vágtunk neki a nagy kalandnak. Csak utunk legelején és végén élvezhettük a napsütést. Sebaj!

Különleges, egyben meghatározó élmény volt olyan helyeken járni Romániában, amelyek Békéscsabától 500 km-re vannak, és mindenki magyarul beszél! Nem gondoltam Romániára. (Bocsánat!) Csak az volt a szívemben, hogy Kalotaszegen, a Tordai-hasadéknál, Székelyföldön, a Sóvidéken, Korondon, Parajdon, Hargita megyében, Gyimesben vagyunk. És Márton Áron, II. László király, Tamási Áron, Kányádi Sándor, Orbán Balázs, Benedek Elek, gróf Bethlen János nagy tetteiről, életéről hallhattunk mindenféle szépet és jót intelligens, nagy tudású idegenvezetőinktől. Csordultig volt a szívem. És akkor is, amikor a busszal Csíkszeredán mentünk keresztül a Márton Áron Gimnázium mellett, ahol éppen ballagási ünnepség volt, és mindenki székely népviseletben volt!

Bözödújfalú szomorú története mellett sem szabad elmenni szó és együttérzés nélkül. A Küsmöd patak mentén volt (!) ez a falu. A román kormány egyszer kitalálta, hogy esetleges áradásokat megelőzendő és szárazság idején vízellátást biztosítandó, kialakítanak egy víztározót a falu területén. Ezt úgy oldották meg, hogy a bözödújfalusi lakosokkal közölték, egy évük van arra, hogy elhagyják a terepet: bontsák le a házaikat és menjenek el onnan! A lebontott építőanyagot vihetik magukkal, ha akarják, és menjenek! És ők mentek, mert menniük kellett. Gyakorlatilag a falu megszűnt, azóta sem létezik, egy nagyobbacska tó/víztározó áll a helyén. Egy katolikus templom még sokáig tartotta magát ott a vízben állva, aztán egyszer csak összeomlott. Most van egy kis templom a víz szélén, a szomorú eseményre emlékeztetve az embereket, illetve kialakítottak egy emlékparkot, egy kopjafa-falut is mementóként. Minden egyes ház/család emlékére állítottak egy egyedileg díszített kopjafát, összesen 184-et. Döbbenetes! Egy kis épület is van az emlékparkban, a falán többféle vallási felekezet jelképével, mutatva, hogy keresztényen, unitárius és zsidó lakosok is éltek ott egykor. A ház homlokzatát siratófalnak is nevezik. El sem tudjuk képzelni ma, hogy velünk ilyen megtörténhet!

Kőrispatakon Szalmakalap Múzeum van, a világ legnagyobb (Guinness rekord) szalmakalapjával.

Amikor Székelykeresztúron elhaladtunk a Petőfi szobor előtt, érdekes dolgokat tudtunk meg a költőről. Itt látták utoljára élve, ill. a közeli csatatéren. Bem tábornok ráparancsolt Petőfire, hogy a másnapi csatához ne csatlakozzon, hanem feltétlenül maradjon a Gyárfás kúrián. Petőfi nem fogadott szót, s tudjuk, hogy mi lett a történet vége. Azt is tudjuk, hogy nem akart „ágyban, párnák közt” meghalni, de kedves káoszok, azért néha érdemes szót fogadni. :)

A Medve-tónál is jártunk, ami Szováta mellett van. A világ legnagyobb helietermikus tava. Vize gyógyhatású, sós, és 2 méter mélységig 35 Celsius fokra is felmelegszik. A tó kialakulásakor a mélyebb rétegekben 80 fokot is mértek. Az utóbbi években a víz hőmérséklete a tóba ömlő édesvíz és a fürdőzők miatt csökkent. Medvére hasonlító alakja miatt kapta nevét.

Máréfalváról azt érdemes tudni, hogy itt van a legtöbb székelykapu, összesen 200. Ebből 25 műemlékké van nyilvánítva, 1859-ben készült a legrégebbi. A legtöbb kapun ez a szöveg áll: „BÉKE A BELÉPŐNEK, ÁLDÁS A KIMENŐNEK”.

Alföldi tájhoz szokott szemünknek egyre izgalmasabb látvány volt a Hargita felé, majd azon részben áthaladni. Legmagasabb pontja a Madarasi Hargita 1801 méter. Ezt a tájegységet vártam a legjobban. Miért? Mert egyik kedvenc könyvem, *Tamási Áron: Ábel a rengetegben*, itt játszódik. Szívet melengető érzés volt az író szülőfalujában, Farkaslakán is járni. Ott is van eltemetve. És bár nekem van már *Ábel a rengetegben* könyvem, nem lehetett kihagyni, hogy Farkaslakán (!) Edit nénivel vegyünk magunknak I-I kötetet emlékül.

